

Præstegaard, men paa den Betingelse, at Kirken skal være opført inden 1910. Hvis denne Betingelse ikke bliver opfyldt, forlange Giverne, hvad Dagens Pris er, eller hvad uvildige Mænd ville vurdere Grunden til, og saa tilføjes der forsigtigt: „dog ikke under 15,000 Kr.“. Det maa sikkert kaldes en Pris, som paa dette Sted endnu ikke er opnaaet for Byggegrunde, saa det er ret forsigtigt, at man har sat denne Bestemmelse ind.

Grunden paa de 6,000 Kv.-Alen er altsaa erhvervet paa denne Maade, og Præsten derude indsendte saa den 5. Maj 1905 et Andragende til Ministeriet om Tilladelse til at opføre Præstegaarden, ikke Kirken. Det, det gjaldt om, var først at faa opført en Præstegaard, og i Andragendet beder Præsten om, at der maa blive ydet et Embedslaan paa 15,500 Kr. Det hedder udtrykkeligt i Andragendet: Grunden er skænket af et Konsortium til en paatænkt Kirke og Præstebolig. Men der tales ikke et Ord om de Betingelser, der ere knyttede til denne Gave af de 6,000 Kv.-Alen. Ministeriet gav da ogsaa under 19. September 1905 Tilladelse til Optagelse af Embedslaanet. Nu havde man altsaa derude sikret sig, at en Præstegaard kunde blive opført, man skred straks dertil, og den er alt bygget og tagen i Brug. Saa næste Aar, den 10. Juli 1906, indkom der til Ministeriet et Andragende fra en Kirkekomité. Naar der ellers foreligger Andragender om Bevilling paa Finansloven til Opførelse af Kirker, er det nu i Almindelighed Menighedsraadet, der andrager. Et saadant findes ogsaa i Brønshøj, men det er ikke det, der har villet andrage, men en særlig Komité, der har dannet sig for at faa Kirken bygget. Den indgav, som sagt, den 10. Juli 1906 Andragende om, at der maatte blive givet den 35,000 Kr. til Opførelse af Kirken. Da dette Andragende kom ind, blev Ministeriet opmærksom paa, hvorledes Sagen hang sammen, hvorledes den Grund, hvorpaa Kirken skulde bygges, kun rent betingelsesvis var skænket. Ministeriet afsendte derfor den 10. August en Skrivelse til Sjællands Biskop, hvoraf jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse nogle Linier. Ministeriet skriver, at det ønsker Kirkekomiteens nærmere Erklæring med Hensyn til, at Præsteboligen alt er opført paa den omhandlede Grund i Henhold til den Oplysning i Sognepræst Wamberg's Andragende af 18. Maj f. A., at „Grunden er skænket af et Konsortium til en paatænkt Kirke og Præstebolig“

uden nogen som helst Antydning af, at der til Gaven var knyttet en Betingelse i den omhandlede Retning, i hvilken Henseende Ministeren allerede i Skrivelse af 24. Marts 1902 havde udtalt, at man ikke saa, hvorledes Garantien for, at Kirken var opført paa Grunden inden en vis Frist, skulde kunne ydes, og hvilken Betingelses Fastholden vilde have gjort det betænkeligt eller umuligt at benytte Grunden til Præstebolig.

Saaledes udtaler Ministeriet sig altsaa den Gang, at havde det vidst, at en saadan Betingelse var knyttet til, vilde det have været umuligt at benytte Grunden til Præstebolig. Endvidere fortsættes der i samme Skrivelse til Biskoppen over Sjællands Stift: Med Hensyn til det ligeledes hosfølgende, senere direkte hertil indkomne Andragende om, at Ministeriet vil søge udvirket et Statstilskud paa 35,000 Kr. til den paatænkte ny Kirke i Vanløse, bedes det derhos tilkendegivet Kirkekomiteen, at der ikke vil kunne foretages noget Skridt, forinden Forholdet med Hensyn til Grunden er klar. Altsaa, saaledes var Ministeriets Stilling den Gang, det var nu blevet opmærksomt paa, hvorledes denne Sag forholdt sig, og det udtaler, at det vilde aldrig have givet Tilladelse til at optage dette Embedslaan, havde Forholdet staaet klart for det. Men det stod ikke klart for det, og i det indsendte Andragende var der klogelig ti stille med denne Sag.

Nu er imidlertid Præstegaarden bleven bygget, og Konsortiet, der ejer Grunden, kan komme og sige: Hvis ikke Kirken staaer her inden 1910, saa vær's god, 15,000 Kr. paa Bordet! Eller ogsaa kan den maaske sige: Tag jeres Præstegaard og gaa med den, hvorhen I ville, men I have ikke Ret til at være her paa denne Grund uden at opfylde den stillede Betingelse. Det forekommer mig højt mærkeligt, at sligt kan faa Lov til at passere. Men jeg forstaaer saa udmærket godt, at Ministeren, der jo er bleven bragt i en slem Klemme, er nødsaget til, for at komme ud af denne Klemme, at bede Rigsdagen om en Bevilling paa 30,000 Kr., for at Konsortiet ikke skal gøre Alvor af sin Trusel om at ville have 15,000 Kr. udbetalt for Grunden. Det er nu Folketinget, der skal være saa venligt at hjælpe Ministeren ud af Klemmen ved at gaa med til at yde en Bevilling af 30,000 Kr. til Opførelse af en Kirke, hvortil der ikke kan siges at være særlig stor Trang.

Man skulde maaske synes, at Konsor-